

Postřižinské slavnosti 2010 – letní hudebně filmový festival

Organizátor: AKCIOVÝ PIVOVAR DALEŠICE, a.s.

Již počtvrté se o posledním víkendu před prázdninami, tedy 25. a 26. června, uskutečnil v Pivovaře filmových Postřižin v Dalešicích festival ducha i těla – Postřižinské slavnosti. Letos byl festival ve znamení kulatých třicátých narozenin nejpůvabnějšího českého filmu Menzelových Postřižin. Gratulovat k tomuto výročí přijeli nejen jeho hlavní tvůrci, pánové Jiří Menzel (režie, scénář) a Jaromír Šofr (kamera), ale i někteří představitelé hlavních rolí, Jaromír Hanzlík (ukřičený strýc Pepin) a pan správce Jiří Schmitzer (upjatý Francin), jenž zcela "dostal publikum" i při deklamaci svých nezapomenutelných bajek při svém vystoupení. Nakonec přijet nemohla a omluvila se (její slova tlumočil pan Menzel) Magda Vašáryová (neodolatelná Maryška), politická situace na Slovensku tomu nedovolila. Program festivalu začal již ve 14 hodin vystoupením třebíčské bigbeatové kapely Fru Fru, která před dvěma lety získala Anděla za alternativu a její poslední album „Až přiletí tučňák“ je skutečnou lahůdkou.

Dalším zastoupeným žánrem bylo dnes tolik oblíbené worldmusic. Energická kapela Docuku v čele s frontmankou Lucií Redlovou (ano, podobnost příjmení není náhodná) pronikla posluchačům až do morku kostí silou valašských nápěvů a ohlas publika tomu opravdu napovídal. Po tomto spojení bigbeatového drive s východomoravským folklorem přišla na řadu skutečná rocková legenda Michal Prokop s bluesovým matadorem Lubošem Andrštem a „paganinim“ českého rocku Janem Hrubým. V jejich podání zazněl průřez čtyřicetileté tvůrčí činnosti (Kolej Yesterday, Blues o spolykaných slovech, Bitva o Karlův most, Holubí Dante ad.). Po legendě zazářila další kometa naší scény – moravský AG Flek, na Postřižinských slavnostech vlastně jako na „domácím hřišti“. Organizátoři se netají tím, že jednou z hlavních motivací pro vznik festivalu bylo kromě vzdání holdu filmu Postřižiny také vylákání tohoto spícího „folkrockového dinosaura“ ze sedmiletého spánku. Tento návrat je velikou hudební událostí končícího desetiletí. Podmanivý hlas Blanky Tábořské doplněný trojhlasým chórem Karla Markytána, Iva Viktorina a Josefa Šobáně dodává nezapomenutelnou atmosféru všem léty prověřeným hitům obou osobitých autorů. Vše je orámováno říznou elektrickou kytarou Michaela Vašíčka a pestrou hrou Davida Velčovského na bicí. Letos zazněly kromě obvykle prezentovaných hitů (Dohrála hudba, Bál ve slepé uličce, Tanečnice, Říčka ad.) v obnovené premiéře také další známé skladby, např. Můžeš mě holka, Nechte jen balóny vzlétnout, Letiště a mnoho jiných. To už se nad nádvořím pomalu začalo stmívat a na scénu nastoupil „Francin“ Jiří Schmitzer a jeho již výše zmíněná „one man show“. Filmaře poté vystřídal brněnský „stříhoruký edward“ Jan Špilar, který provedl Postřižiny obrazně a naživo. Před zraky diváků zkrátil vybrané ženě vlasy tak, aby vypadala jako „Josefína Bakerová. Hudební část večera zakončil další z Menzelových herců, představitel oscarového Miloše Hrmy v Ostře sledovaných vlacích, Václav Neckář se skupinou Bacily. Doslova roztančil pivovarský dvůr smrští hitů, kterým neodolal nikdo od dětí po ty nejdříve narozené. Namátkou vzpomeňme Doktor Dam-di-dam, Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě, Ša-la-la-la-li nebo z klidnějšího šuplíku Václavák či Lékořice. Sobotu zakončilo promítání nejpůvabnějšího českého filmu Postřižiny.

